

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7425/2022
25.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић чланова већа, у парници тужиоца „ProCredit Bank“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бранка Лекић Брзић адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2519/21 од 20.12.2021. године, на седници одржаној 25.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2519/21 од 20.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 1403/16 од 24.03.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и одржана у целости на снази решења о извршењу Основног суда у Аранђеловцу Ив 337/14 и Ив 338/14, оба од 01.08.2014. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка од 343.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2519/21 од 20.12.2021. године, ставом првим изреке, укинута је означена првостепена пресуда и решења Основног суда у Аранђеловцу Ив 337/14 и Ив 338/14, оба од 01.08.2014. године делимично одржана на снази, за износ од 1.506.903,35 динара са законском затезном каматом од 08.12.2017. године до исплате. Ставом другим изреке је обавезан тужени да исплати тужиоцу 178.080,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне и примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

О ревизији није било потребе да се одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, јер тужени ревизијом побија пресуду којом је другостепени суд својио жалбу тужене, укинуо првостепену пресуду и одлучио о

захтевима странака, па је у таквом случају ревизија увек дозвољена, сагласно члану 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – у даљем тексту: ЗПП).

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном на расправи пред другостепеним судом, тужилац је са привредним друштвом „Промтел“ д.о.о. закључио два уговора: 14.05.2012. године о кредиту од 3.000.000,00 динара са роком враћања од 12 месеци и обавезом плаћања уговорене камате и 16.10.2012. године о дозвољеном прекорачењу по текућем рачуну од 1.700.000,00 динара у трајању од годину дана и са обавезом плаћања уговорене камате. Ради обезбеђења потраживања по оба ова уговора тужени је јемчио за обавезе корисника кредита као јемац платац, уговорима о јемству од 14.05.2012. и 16.10.2012. године, а потписао је и две бланко сопствене менице са клаузулом без протеста и предао их тужиоцу, који их је попунио и на основу њих поднео два предлога за извршење на основу веродостојне исправе - менице. О овим предлозима одлучено је решењима о извршењу Основног суда у Аранђеловцу од 01.08.2014. године, којима је извршни дужник (тужени) обавезан да плати извршном повериоцу (тужиоцу) износе од: 2.797.368,07 динара, у вези с дугом по уговору о кредиту (решење Ив 337/14) и 1.868.879,31 динар, у вези с дугом по уговору о дозвољеном прекорачењу (решење Ив 338/14), оба са припадајућом каматом и којима је одређено предложено извршење. Оба решења о извршењу су по приговору извршног дужника стављена ван снаге у делу којим је одређено извршење, укинута су све спроведене радње и одређено је да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога. На рочишту од 13.03.2015. године обе парнице (П 532/14 и П 594/14) спојене су ради једновременог пресуђења. Тужилац је свој захтев засновао на чињеницама да је закључио уговоре о јемству којима се тужени двоструко обавезао (као јемац платац и као потписник сопствене менице са клаузулом „без протеста“) за испуњење обавеза привредног друштва „Промтел“ из уговора закључених са банком 14.05.2012. године (о кредиту) и 16.10.2012. године (о дозвољеном прекорачењу). На основу извештаја тужиоца од 08.12.2017. године утврђено је да је тужени остао дужан тужиоцу по уговору о кредиту од 14.05.2012. године 1.506.903,35 динара, док тужилац није пружио доказе, иако је на њему био терет доказивања, да је тужени користио средства по уговору о дозвољеном прекорачењу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом члана 1004. став 3. у вези с чланом 277. Закона о облигационим односима и члана 460. став 4. ЗПП, донео пресуду којом је одлучио да оба решења остају на снази у целини.

Другостепени суд је, после одржане расправе, укинуо првостепену пресуду и решења од 01.08.2014. године делимично одржао на снази за износ од 1.506.903,35 динара са образложењем да из потврде тужиоца од 08.12.2017. године произлази да на тај дан дуг туженог по уговору о кредиту од 14.05.2012. године износи 1.506.903,00 динара, а да тужилац није пружио доказе да је тужени користио средства по заједничком уговору о дозвољеном прекорачењу иако је на тужиоцу био терет доказивања те чињенице у смислу одредаба чл. 228. до 231. ЗПП.

По становишту Врховног суда, правилна је одлука другостепеног суда.

У ситуацији у којој тужени оспорава висину свог дуга према тужиоцу а економско-финансијско вештачење није обављено, како је то наведено и у одлуци овог суда Рев 1558/2021 од 18.06.2021. године раније донетој у овом поступку, правилно су примењена правила о терету доказивања, у смислу члана 260. став 3. у вези с чланом 231. став 1. ЗПП. Тужени је при истим наводима остао и на рочишту од 20.12.2021. године, указујући да о износу спорног дуговања не може да се изјасни без вештачења, а притом није уплатио предујам за вештачење, иако је на њему терет доказивања чињенице да дугује мањи износ од оног који тужилац доказује приложеним изводом из својих пословних књига, ревизијом туженог несновано се побија донета одлука.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић